

บทที่ ๒

วิธีการดำเนินงานและวิธีการรวบรวมข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรทั้งหมด คือ เด็กวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านมหาเมฆ และเด็กวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ จำนวน ๒๓๒ คน ในจำนวนนี้เป็นเด็กวัยรุ่นชายตอนต้นซึ่งมีอายุระหว่าง ๑๓ - ๑๖ ปี ๕๕ คน เด็กวัยรุ่นชายตอนปลายซึ่งมีอายุระหว่าง ๑๗ - ๒๐ ปี ๘๖ คน เด็กวัยรุ่นหญิงตอนต้นซึ่งมีอายุระหว่าง ๑๓ - ๑๖ ปี ๑๐๓ คน และเด็กวัยรุ่นหญิงตอนปลายซึ่งมีอายุระหว่าง ๑๗ - ๒๐ ปี ๘๒ คน

เกณฑ์การเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร

เกณฑ์การเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร พิจารณาดังนี้คือ

๑. กลุ่มตัวอย่างประชากรจะต้องมีระดับอายุระหว่าง ๑๓ - ๑๖ ปี และ ๑๗ - ๒๐ ปี ตามเกณฑ์เด็กวัยรุ่นตอนต้น และเด็กวัยรุ่นตอนปลายของ Elizabeth B. Hurlock^๑

๒. กลุ่มตัวอย่างประชากรจะต้องเป็นเด็กวัยรุ่นซึ่งอยู่ในความปกครองของสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านมหาเมฆ และสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ เท่านั้น

^๑Elizabeth B. Hurlock, Adolescent Development, (New York: McGraw-Hill Book Company, Inc., 1949), p.4.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (The Piers-Harris Children's Self-Concept Scale) ของ Ellen V. Piers และ Dale B. Harris^๒ ซึ่งสร้างขึ้นโดยอาศัยทฤษฎีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของ Jersild และ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองสำหรับเด็กตั้งแต่อายุ ๔ ปีถึงวัยรุ่นตอนปลาย ลักษณะแบบสอบถามเป็นข้อความ ๔๐ ข้อความ ซึ่งแสดงลักษณะทางร่างกาย สุขภาพอนามัย บ้านและครอบครัว ความสนุกสนานในการพักผ่อนหย่อนใจ ความสามารถทางกีฬาและการเล่นต่าง ๆ ความสามารถทางการเรียน ทัศนคติต่อโรงเรียน ความสามารถพิเศษ ทัศนคติทางสังคม และความสัมพันธ์กับผู้อื่น ความชอบและไม่ชอบเกี่ยวกับตนเอง บุคลิก-ลักษณะและความรู้สึกส่วนตัว

ข้อความในแบบสอบถามเหล่านี้แบ่งออกได้เป็น ๓ องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ ๑	แสดงลักษณะทาง	พฤติกรรม
องค์ประกอบที่ ๒	แสดงลักษณะทาง	สังคมทางสติปัญญาและสถานการณ์ในโรงเรียน
องค์ประกอบที่ ๓	แสดงลักษณะทาง	รูปร่างลักษณะและคุณลักษณะ
องค์ประกอบที่ ๔	แสดงลักษณะทาง	ความวิตกกังวล
องค์ประกอบที่ ๕	แสดงลักษณะทาง	ความเป็นคนที่น่านิยม
องค์ประกอบที่ ๖	แสดงลักษณะทาง	ความสุขและความพอใจ
องค์ประกอบที่ ๗	แสดงลักษณะทาง	ลักษณะที่เป็นส่วนรวม

ในจำนวนองค์ประกอบทั้ง ๓ มีจำนวนข้อความมากน้อยต่างกันไปในแต่ละองค์ประกอบ และข้อความบางข้อความของแบบสอบถามบางข้ออยู่ในองค์ประกอบมากกว่าหนึ่ง

^๒Ellen V. Piers and Dale B. Harris, Manual for the Piers-Children's Self-Concept Scale, (Counselor Recordings and Tests; Nashville: Tennessee, 1969).

องค์ประกอบขึ้นไป ทั้งนี้เนื่องจากข้อความเหล่านั้นแสดงลักษณะตรงกันในหลายองค์ประกอบ
ข้อความแต่ละข้อความของแบบสอบถาม เป็นประโยคบอกเล่าที่เกี่ยวกับตนเองทั้ง
ด้านดีและไม่ดี แต่ละข้อความมีค่าตอบ ๒ ค่าตอบ คือจริงและไม่จริง ผู้ตอบแบบสอบถาม
จะต้องเลือกตอบเพียงค่าตอบเดียว คือ ถ้าข้อความตรงกับความเป็นจริงของผู้ตอบ ก็ให้
เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องจริง และข้อความใดไม่ตรงกับความเป็นจริงของผู้ตอบแบบ
สอบถาม ก็ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องไม่จริง

การให้คะแนน ให้คะแนนตามเกณฑ์ของแบบสอบถาม (The Piers-Harris
Children's Self-Concept Scale) ของ Ellen V. Piers และ Dale B.
Harris คือค่าตอบข้อใดที่แสดงว่าบุคคลนั้นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองทางด้านดี ข้อนั้น
จะได้ ๑ คะแนน และค่าตอบข้อใดที่แสดงว่าบุคคลนั้นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองไปใน
ทางไม่ดี ข้อนั้นจะไม่ได้คะแนน คะแนนเต็มทั้งหมด ๘๐ คะแนน และเมื่อนำมาแยกเป็น
องค์ประกอบต่าง ๆ แล้ว จะมีคะแนนเต็มในแต่ละองค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑	คะแนนเต็ม	๑๔	คะแนน
องค์ประกอบที่ ๒	คะแนนเต็ม	๑๔	คะแนน
องค์ประกอบที่ ๓	คะแนนเต็ม	๑๒	คะแนน
องค์ประกอบที่ ๔	คะแนนเต็ม	๑๒	คะแนน
องค์ประกอบที่ ๕	คะแนนเต็ม	๑๒	คะแนน
องค์ประกอบที่ ๖	คะแนนเต็ม	๘	คะแนน
องค์ประกอบที่ ๗	คะแนนเต็ม	๘๐	คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคะแนน คะแนนในองค์ประกอบใดที่ได้คะแนนสูง ๗๕ % ถือว่าเป็น
คะแนนสูง แต่หากคะแนนในองค์ประกอบใดได้คะแนนต่ำกว่า ๗๕ % ถือว่าเป็นคะแนนต่ำ

ข้อความและคำตอบที่ถูกต้อง ขององค์ประกอบทั้ง ๗ มีดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ พฤติกรรม (Behavior)

<u>ข้อที่</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>
๒๒	ฉันทำสิ่งที่ไม่ดีหลายอย่าง	ไม่จริง
๒๓	เวลาอยู่ที่บ้าน ฉันเป็นเด็กที่เชื่อฟัง	จริง
๒๔	เวลาอยู่ที่บ้าน ฉันประพฤติตนไม่ดีเลย	ไม่จริง
๒๕	ฉันมักมีความยุ่งยากใจบ่อย ๆ	ไม่จริง
๒๖	ฉันกลัวเรื่อง เคี้ยวครอนไนท์กับครอมคริว	ไม่จริง
๒๗	ฉันคิดถึงแต่สิ่งที่ไม่ดี	ไม่จริง
๒๘	ฉันเป็นคนที่ไม่พอใจไม่ได้	ไม่จริง
๒๙	ฉันเป็นคนดี	จริง
๓๐	เวลาอยู่ที่โรงเรียน ฉันประพฤติตนเรียบร้อย	จริง
๓๑	ฉันมักทำตัวไม่ดีไม่เอื้อเฟื้อเพื่อนแม่หรือเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	ไม่จริง
๓๒	เวลาอยู่ที่โรงเรียน ฉันเป็นคนขางฉัน	ไม่จริง
๓๓	ฉันมักมีเรื่องทะเลาะวิวาทอยู่เสมอ	ไม่จริง
๓๔	ฉันเป็นคนงูงาม	ไม่จริง
๓๕	ฉันเป็นคนขี้กลัวคนโตง่าย	จริง
๓๖	ความปกติเมื่อเกิดอะไรขึ้นมักเป็นความผิดของฉันเสมอ	ไม่จริง
๓๗	ครอมคริวบิคหวังในตัวฉัน	ไม่จริง
๓๘	ฉันชอบค้นหาเรื่องราวที่นอกรีตของฉัน	ไม่จริง
๓๙	ฉันรู้สึกเศร้าใจบ่อย ๆ	ไม่จริง

องค์ประกอบที่ ๒ สภาพทางสติปัญญาและสภาพภายในโรงเรียน

(Intellectual and School Status)

<u>ข้อ</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>
๒๑	ฉันเรียนหนังสือได้ดี	จริง
๔	ฉันเป็นคนเก่ง	จริง
๔๓	ฉันไม่ค่อยรู้เรื่องอะไรเสียเป็นส่วนมาก	ไม่จริง
๓๐	ฉันอ่านหนังสือเก่ง	จริง
๒๖	ฉันมักลืมสิ่งที่เรียนมาแล้ว	ไม่จริง
๒๒	ฉันทำงานเกี่ยวกับการเรียนเสรีวิชา	ไม่จริง
๓๐	ฉันรายงานหน้าชั้นได้ดี	จริง
๔๖	เวลาอยู่ที่โรงเรียน ฉันมักอาสาทำสิ่งต่าง ๆ อยู่เสมอ	จริง
๑๑	ไม่ค่อยมีคนนิยมฉัน	ไม่จริง
๔๔	เพื่อนร่วมชั้นเห็นฉันเป็นคนเฉลียวฉลาด	จริง
๑๖	ฉันมีความคิดดี	จริง
๗	ฉันรู้สึกประหม่า เมื่อครูเรียกให้ตอบคำถาม	ไม่จริง
๒๓	ฉันเป็นสมาชิกที่สำคัญคนหนึ่งในชั้นเรียน	จริง
๓๓	เพื่อน ๆ ชอบความคิดเห็นของฉัน	จริง
๑๗	ฉันเป็นสมาชิกที่สำคัญคนหนึ่งในครอบครัว	จริง
๕	เมื่อฉันโตขึ้น ฉันจะเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่ง	จริง
๑๒	เวลาอยู่ที่โรงเรียน ฉันประพฤติตนเรียบร้อย	จริง
๔๗	ฉันเป็นที่นิยมในหมู่เด็กผู้ชาย	จริง

องค์ประกอบที่ ๓ รูปร่างลักษณะและคุณลักษณะ

(Physical Appearance and Attributes)

<u>ข้อที่</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>
๕๔	ฉันเป็นคนหน้าตาดี	จริง
๖๐	ฉันมีหน้าตาที่น่ามอง	จริง
๕๑	ฉันมีผมสวย	จริง
๗๓	ฉันมีรูปร่างสง่างาม	จริง
๖๕	ฉันมีนิสัยน่ารัก	จริง
๖๕	ฉันเป็นคนแข็งแรง	จริง
๖๓	ฉันเป็นผู้นำในการเล่นเกมส์และกีฬาต่าง ๆ	จริง
๘	ฉันบ่งบอกว่าคาถาใจ เรื่อง รูปร่างหน้าตาของฉัน	ไม่จริง
๖๗	ฉันเป็นสมาชิกที่สำคัญคนหนึ่งในชั้นเรียน	จริง
๕๕	เพื่อนร่วมชั้นเห็นฉัน เป็นคนมีความคิดดี	จริง
๕๘	ฉันอยากทำอะไรอยู่เรื่อย ๆ	จริง
๕๗	ฉันเป็นที่นิยมในหมู่เด็กผู้ชาย	จริง

องค์ประกอบที่ ๔ ความวิตกกังวล (Anxiety)

<u>ข้อ</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>
๗๕	ฉันร้องไห้ง่าย	ไม่จริง
๗๗	ฉันกลัวใจเรื่อง โน่น เรื่องนี้อยู่ตลอดเวลา	ไม่จริง
๗๕	ฉันหวาดกลัวบ่อย ๆ	ไม่จริง
๗	ฉันรู้สึกประหม่า เมื่อครูเรียกให้ตอบคำถาม	ไม่จริง
๖๔	ฉันประหม่า หงุดหงิด และตื่นตกง่าย	ไม่จริง
๖๐	ฉันรู้สึกวิตกเมื่อต้องสอบ	ไม่จริง
๕๐	ฉันรู้สึกเหมือนถูกพอกทิ้ง	ไม่จริง

<u>ข้อที่</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>
๖	ฉันเป็นคนขี้อาย	ไม่จริง
๘	ฉันบุงบักว่าคาญใจเรื่องรูปร่างหน้าตาของฉัน	ไม่จริง
๒๐	ฉันมักบอญแก่งาย ๆ ไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม	ไม่จริง
๔๔	ฉันนอนหลับสนิทตลอดกลางคืน	จริง
๕๕	ฉันขยากทำอะไรอยู่เรื่อย ๆ	จริง

องค์ประกอบที่ ๕ ความเป็นที่นิยม (Popularity)

<u>ข้อที่</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>
๕๔	ผู้คนมักคบหาเรื่องราวฉัน	ไม่จริง
๕๖	ฉันมักถูกเลือกเป็นคนสุดท้าย เวลาที่มีการเลือกคนเล่นเกมต่าง ๆ	ไม่จริง
๓	ฉันผูกมิตรกับคนอื่น ๆ ได้ยาก	ไม่จริง
๕๑	ฉันมีเพื่อนมาก	จริง
๕๐	ฉันรู้สึกเหมือนถูกทอดทิ้ง	ไม่จริง
๑๑	ไม่ค่อยมีคนนิยมฉัน	ไม่จริง
๑	เพื่อนร่วมชั้นเห็นฉันเป็นตัวตลก	ไม่จริง
๔๔	เพื่อนร่วมชั้นเห็นฉันเป็นคนมีความคิดดี	จริง
๓๓	เพื่อน ๆ ชอบความคิดเห็นของฉัน	จริง
๓๖	ฉันเป็นคนที่ไม่เหมือนคนอื่น ๆ	ไม่จริง
๕๓	ฉันเป็นที่นิยมในหมู่เด็กผู้ชาย	จริง
๖๔	ฉันเป็นที่นิยมในหมู่เด็กผู้หญิง	จริง

องค์ประกอบที่ ๒ ความสุขและความพอใจ (Happiness and Satisfaction)

<u>ข้อที่</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>
๒	ฉันเป็นคนมีความสุข	จริง
๕๐	ฉันไม่มีความสุข	ไม่จริง
๕๑	ตามปกติฉันชอบทำอะไรบางอย่างที่ฉันเป็นอยู่	จริง
๕๓	ฉันไม่อยากเหมือนใคร	ไม่จริง
๕๖	ฉันเป็นคนรื่นเริง	จริง
๕๘	ครอบครัวมีคหวังในตัวฉัน	ไม่จริง
๕๙	ฉันบ่สบายรำคาญใจ เรื่อง รูปร่างหน้าตาของฉัน	ไม่จริง
๕๙	พ่อแม่บ่หวังในตัวของฉันมากเกินไป	ไม่จริง
๖๖	ฉันเป็นคนโชคดี	จริง

องค์ประกอบที่ ๓ ลักษณะที่เป็นส่วนรวม (Total number of the Scores)

<u>ข้อที่</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>
๑	เพื่อนร่วมชั้นเห็นฉันเป็นตัวตลก	ไม่จริง
๒	ฉันเป็นคนมีความสุข	จริง
๓	ฉันผูกมิตรกับคนอื่น ๆ ไต่ยาก	ไม่จริง
๔	ฉันรู้สึกเศร้าใจบ่อย ๆ	ไม่จริง
๕	ฉันเป็นคนเก่ง	จริง
๖	ฉันเป็นคนซื่อาย	ไม่จริง
๗	ฉันรู้สึกประหม่าเมื่อครูเรียกให้ตอบคำถาม	ไม่จริง
๘	ฉันบ่สบายรำคาญใจ เรื่อง รูปร่างหน้าตาของฉัน	ไม่จริง
๙	เมื่อฉันโตขึ้น ฉันจะเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่ง	จริง
๑๐	ฉันรู้สึกวิตก เมื่อต้องสอบ	ไม่จริง
๑๑	ไม่ค่อยมีคนนิยมฉัน	ไม่จริง

ข้อที่	ข้อความ	คำตอบ
๑๒	เวลาอยู่ที่โรงเรียน ฉันประพฤติตนเรียบร้อย	จริง
๑๓	คามปกติ เมื่อเกิดอะไรผิดพลาดขึ้น มักเป็นความผิดของฉันเสมอ	ไม่จริง
๑๔	ฉันก่อเรื่อง เคียดแค้นให้กับครอบครัว	ไม่จริง
๑๕	ฉันเป็นคนแข็งแรง	จริง
๑๖	ฉันมีความศรัทธา	จริง
๑๗	ฉันเป็นสมาชิกที่สำคัญคนหนึ่งในกลุ่มครอบครัว	จริง
๑๘	ฉันมักทำอะไรตามใจของฉัน	ไม่จริง
๑๙	ฉันมีความสามารถในการใช้มือได้ดี	จริง
๒๐	ฉันมักบอมน้ำแกวบ ๆ ไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม	ไม่จริง
๒๑	ฉันเรียนหนังสือได้ดี	จริง
๒๒	ฉันทำสิ่งที่ไม่ดีหลายอย่าง	ไม่จริง
๒๓	ฉันวาดเขียนได้ดี	จริง
๒๔	ฉันเล่นดนตรีได้ดี	จริง
๒๕	เวลาอยู่บ้านฉันประพฤติตนไม่ดีเลย	ไม่จริง
๒๖	ฉันทำงานเกี่ยวกับการเรียนเสริมวิชา	ไม่จริง
๒๗	ฉันเป็นสมาชิกที่สำคัญคนหนึ่งในกลุ่มเรียน	จริง
๒๘	ฉันประมาท หงุดหงิด และตื่นเต้นง่าย	ไม่จริง
๒๙	ฉันมีนิสัยดีหลาย	จริง
๓๐	ฉันรายงานหน้าชั้นได้ดี	จริง
๓๑	เวลาอยู่ที่โรงเรียน ฉันเป็นคนข่างฉับ	ไม่จริง
๓๒	ฉันชอบค้นหาเรื่องราวที่นอกรายของฉัน	ไม่จริง
๓๓	เพื่อน ๆ ชอบความคิดเห็นของฉัน	จริง
๓๔	ฉันมักมีความขี้เกียจใจบ่อย ๆ	ไม่จริง
๓๕	เวลาอยู่ที่บ้าน ฉันเป็นเด็กที่เชื่อฟัง	จริง

<u>ข้อที่</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>
๓๖	ฉันเป็นคนโง่คต	จริง
๓๗	ฉันกลัวใจเรื่อง โน่น เรื่องนี้ฉันปล่อยเวลา	ไม่จริง
๓๘	พอแม่มองหน้าในตัวของฉันมากเกินไป	ไม่จริง
๓๙	ตามปกติฉันชอบทำตัวอย่างที่ยัง เป็นอยู่	จริง
๔๐	ฉันรู้สึกเหมือนถูกทอดทิ้ง	ไม่จริง
๔๑	ฉันมีผมสวย	จริง
๔๒	เวลาอยู่ที่โรงเรียน ฉันมักอาสาทำสิ่งต่าง ๆ อยู่เสมอ	จริง
๔๓	ฉันไม่ชอบเหมือนใคร	ไม่จริง
๔๔	ฉันนอนหลับสนิทตลอดกลางคืน	จริง
๔๕	ฉันเกลียดโรงเรียน	ไม่จริง
๔๖	ฉันมักถูกเลือกเป็นคนสุดท้าย เวลาที่มีการเลือกคนเล่นเกมส์ต่าง ๆ	ไม่จริง
๔๗	ฉันเจ็บป่วยอยู่เสมอ	ไม่จริง
๔๘	ฉันมักทำตัวไม่ดี ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่หรือเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	ไม่จริง
๔๙	เพื่อนร่วมชั้น เห็นฉันเป็นคนมีความคิดดี	จริง
๕๐	ฉันไม่มีความสุข	ไม่จริง
๕๑	ฉันมีเพื่อนมาก	จริง
๕๒	ฉันเป็นคนขี้แค้น	จริง
๕๓	ฉันไม่ค่อยรู้เรื่องอะไรเสียเป็นส่วนมาก	ไม่จริง
๕๔	ฉันเป็นคนหน้าตาดี	จริง
๕๕	ฉันอยากทำอะไรอยู่เรื่อย ๆ	จริง
๕๖	ฉันมักมีเรื่องต่อสู้ทะเลาะวิวาทอยู่เสมอ	ไม่จริง
๕๗	ฉันเป็นที่นิยมในหมู่เด็กผู้ชาย	จริง
๕๘	บุคลิกมักคอยหาเรื่องว่าฉัน	ไม่จริง
๕๙	ครอบครัวผิดหวังในตัวฉัน	ไม่จริง

<u>ข้อที่</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>
๖๐	ฉันมีหน้าตาที่น่านับ	จริง
๖๑	ฉันพยายามจะทำอะไร ก็เหมือนว่ามีมันจะติดไปหมด	ไม่จริง
๖๒	ที่บ้านคอยหาเรื่องราวฉัน	ไม่จริง
๖๓	ฉัน เป็นผู้นำในการเล่นเกมและกีฬาต่าง ๆ	จริง
๖๔	ฉันเป็นคนขี้เมื่อย	ไม่จริง
๖๕	ในการกีฬาและการ เล่น ฉันชอบ เป็นคนดูมากกว่าเป็นคนเล่น	ไม่จริง
๖๖	ฉันมักลืมสิ่งที่เรียนมาแล้ว	ไม่จริง
๖๗	ฉัน เป็นคน เข้ากับผู้อื่นได้ง่าย	จริง
๖๘	ฉันอารมณ์เสื่อง่าย	ไม่จริง
๖๙	ฉัน เป็นที่นิยมในหมู่ เด็กหญิง	จริง
๗๐	ฉันอ่านหนังสือเก่ง	จริง
๗๑	ฉันชอบทำ งานคน เดียวมากกว่าจะทำด้วยกันหลาย ๆ คน	ไม่จริง
๗๒	ฉันชอบเพื่อนของฉัน	จริง
๗๓	ฉันมีรูปร่างคงาย	จริง
๗๔	ฉันหวาดกลัวมดน้อย ๆ	ไม่จริง
๗๕	ฉันมักทำของตกหล่นหรือแตกหักเสมอ	ไม่จริง
๗๖	ฉัน เป็นคนที่ไวใจได้	จริง
๗๗	ฉัน เป็นคนที่ไม่เหมือนคนอื่น ๆ	ไม่จริง
๗๘	ฉันคิดถึงแต่สิ่งที่ไม่ดี	ไม่จริง
๗๙	ฉันร้องไห้ง่าย	ไม่จริง
๘๐	ฉัน เป็นคนดี	จริง

การแปลแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้แปลและเรียบเรียงแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (The Piers-Harris Children's Self-Concept Scale) เป็นภาษาไทย โดยยังคงรูปเดิมไว้ และนำมาเปรียบเทียบกับฉบับที่แปลโดย นางสาว สงศรี ศรีมุกดา ซึ่งได้เคยนำแบบสอบถามนี้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง กับการสำเร็จทางการศึกษาของเด็กวัยรุ่นในปีการศึกษา ๒๕๑๐" ทั้งนี้ได้รับการตรวจแก้จากอาจารย์หลายท่านอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงนำไปพิมพ์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลต่อไป

การลองสอบและการหาค่าความเชื่อถือได้

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (The Piers-Harris Children's Self-Concept Scale) ที่ได้แปลเป็นภาษาไทยแล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนวัดราชบพิธ และโรงเรียนวัดน้อยใน จำนวน ๖๐ คน คำนวณโดยใช้ Kuder-Richardson Formula 21 ผลปรากฏว่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม มีค่า .๔๔ ฉะนั้นคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามชุดนี้ให้ความเชื่อมั่นสูง

การรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยได้ขอรายละเอียดเกี่ยวกับตัวเด็กและอายุของเด็กจากแผนกทะเบียนประวัติเด็กวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านมหาเมฆ และสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี แล้วจัดกลุ่มตัวอย่างประชากรออกเป็น ๔ กลุ่มดังนี้คือ

- กลุ่มที่ ๑ เด็กวัยรุ่นชายคอนตัน อายุระหว่าง ๑๓-๑๖ ปี จำนวน ๔๕ คน
- กลุ่มที่ ๒ เด็กวัยรุ่นชายคอนปลาย อายุระหว่าง ๑๓-๑๖ ปี จำนวน ๑๖ คน

- กลุ่มที่ ๓ เด็กวัยรุ่นหญิงตอนต้น อายุระหว่าง ๑๓-๑๖ ปี จำนวน ๑๐๓ คน
- กลุ่มที่ ๔ เด็กวัยรุ่นหญิงตอนปลาย อายุระหว่าง ๑๗-๒๑ ปี จำนวน ๘๒ คน
- กลุ่มที่ ๕ เด็กวัยรุ่นชาย อายุระหว่าง ๑๓-๑๖ ปี และ ๑๗-๒๑ ปี จำนวน ๘๑ คน
- กลุ่มที่ ๖ เด็กวัยรุ่นหญิง อายุระหว่าง ๑๓-๑๖ ปี และ ๑๗-๒๑ ปี จำนวน ๑๕๕ คน
- กลุ่มที่ ๗ เด็กวัยรุ่นตอนต้น (ชายและหญิง) อายุระหว่าง ๑๓-๑๖ ปี จำนวน ๑๕๔ คน
- กลุ่มที่ ๘ เด็กวัยรุ่นตอนปลาย (ชายและหญิง) อายุระหว่าง ๑๗-๒๑ ปี จำนวน ๔๔ คน

๒. ในการรวบรวมข้อมูล ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ผู้วิจัยให้เด็กวัยรุ่นทุกคนในสถานสงเคราะห์ทั้ง ๒ แห่ง คอยแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง แล้วแยกข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยออกเป็นพวก ๆ ตามเกณฑ์ของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ได้กล่าวไว้ในข้อ ๑

เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรได้ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง ทำให้ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาตามความถี่ของการพร้อมทั้งคำตอบที่ครบถ้วน

๓. นำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์เปรียบเทียบตามลักษณะองค์ประกอบทั้ง ๗ โดยศึกษาเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มดังนี้คือ

๓.๑	เด็กวัยรุ่นชายตอนต้น	และ	เด็กวัยรุ่นชายตอนปลาย
๓.๒	เด็กวัยรุ่นหญิงตอนต้น	และ	เด็กวัยรุ่นหญิงตอนปลาย
๓.๓	เด็กวัยรุ่นชายตอนต้น	และ	เด็กวัยรุ่นหญิงตอนต้น
๓.๔	เด็กวัยรุ่นชายตอนปลาย	และ	เด็กวัยรุ่นหญิงตอนปลาย
๓.๕	เด็กวัยรุ่นชาย	และ	เด็กวัยรุ่นหญิง
๓.๖	เด็กวัยรุ่นตอนต้น	และ	เด็กวัยรุ่นตอนปลาย

๔. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองตามลักษณะองค์ประกอบทั้ง ๓ โดยเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มซึ่งแสดงไว้ในข้อ ๓ และใช้ t - test ในการวิจัย